

skritosti, svetosti, odmaknjenosti, čarobnosti in kar je še tega. Po poglavjih meša lastne zgodbe odkrivanja podzemlja, predvsem v urbanih okoljih, z različnimi vidiki mističnosti, ki jo imajo in so je že od nekdaj imele jame. V odkrivanju te mističnosti je Will Hunt obiskal nekaj zanimivih svetih podzemnih krajev, kot so podzemna svetišča na Jukatenu, rudniki okre v Avstraliji in morda najbolj spektakularna dva glinasta bizona v jami Le Tuc d'Audobert v Franciji. V Sloveniji očitno še ni bil, omenjene pa so slovenske jame in Valvasorjeva Slava vojvodi-

ne Kranjske (za Valvasorja sicer piše, da je bil Tržačan).

Jame naj bi ljudem že od nekdaj predstavljale eno od poti do božanstev, pač jame so prostor, skrit očem, kamor ne pride vsak in tako naprej. Verjetno so zaradi podobnih vzrokov kasneje ljudje gradili po vrhovih hribov cerkve (nekaj cerkva pa je urejenih tudi v kraških jamah, česar zanimivo Hunt ne omeni). Kakor pravi Will Hunt, jame svoje mističnosti tudi v sodobnem svetu niso izgubile. Morda smo pozabili, zakaj hoditi v jame –

včasih so v jamah iskali stik z izvenzemeljskim svetom, sedaj pa imamo običajno bolj posvetne razloge – vendar ko smo enkrat v jami, se stvari spremenijo. Ko se spuščamo v jame, doživljamo enaka občutja, kot so jih imeli ljudje že v pradedavnini, premikati se moramo enako kot naši predhodniki in tudi v temi vidimo enako slabo kot nekdaj. Spremenila se je tehnika, a osnovne postavke so enake. Transcendenco oz. občutje nadzemeljskosti ali nadnaravnosti, ki so jo v jami našli naši predhodniki, dobimo v jamah še danes tudi mi.

Matic Di Batista

CT AS

Lansko leto sva se s Špelo pridružila Klemnu (JKNM) pri raziskavah v jami Podgurki na Kaninu. Kot se za takšno ekskurzijo spodobi, sva se poskusila naučiti čim več novega. Jama je precej lično opremljena in hitro je padel v oko majhen okrogel »gumbek«, ki je skupaj s svedrovcem služil kot eno od sidrišč na dvojnih pritrdiščih. Uporabili so ga tudi kot pritrdišče za odmikač in še kje drugje. Skozi »gumbek« namreč poteka 5 mm debela vrvica dyneeme. To lahko s pomočjo kavbojskega vozla navežemo okoli ene od zank pri osmici z dvojno zanko, ali pa jo uporabimo za podaljšek pri odmikaču. Vsekakor je zadeva izgledala zanimiva in precej enostavna za uporabo.

Žal se je proizvajalec ravno v času naše ga navdušenja odločil, da prekine proizvodnjo. Vseeno smo uspeli pridobiti nekaj primerkov na zalogo za prihodnje raziskave. Namen tega članka je, da članstvo obvestimo o obstoju pritrdišč in njihovi osnovni uporabi. Kot že omenjeno zgoraj lahko CT AS uporabimo pri izdelavi dvojnih pritrdišč (predvsem se mi zdi super za dodajanje drugega pritrdišča tam, kjer se kasneje to izkaže za potrebno, saj lahko z uporabo metuljčka prihranimo na opremljevalni vrvi). Uporabljamo ga lahko za odmikače ter celo za samostojna sidrišča. Glavno, na kar je potrebno paziti je, da se vrvica (dyneema) ne drgne ob skalo.

Še nekaj podatkov:
CT obljublja tja do 9.8 kN nosilnosti.
Premer dyneeme je 5 mm.

Za konec pa še povezava na izobraževalni video, kjer je omenjeno sidrišče tema testiranja: https://www.youtube.com/watch?v=BJkF_M8GDt4

